

HULIM I POTPISUJEM

U pravu ste ljudi,
Poezija je velika gnjavaža.
Malo-malo pa te vuče za rukav
Cima te za suknju ili peš kaputa
Moli i kumi za nešto sitniša
A onda pritegne ti kragnu u nekom ćošku,
Mlatne te u haustoru.
Traži da izađeš na čistac
Da ne okolišiš, zavodiš i zavlaciš
Da se osokoliš i sve priznaš
Ili će ti sve zube sasuti u grkljan.

Prati te u stopu,
A ti pojma nemaš
Radi li se o doušniku,
Zaštićenom svedoku
Ili ljubomornom mužu.

Žena si sa dve noge i dve ruke,
I svim unutrašnjim organima
Koji te istina muče s vremena na vreme
Kao opšta mesta.
Ali glava ti menstruira, menstruira...
Muče te ljudske muke:
Ljubav, politika, novac,
Seks i smrt,
I njihovi derivati.

Ali kako ugoditi,
Nakindurenoj staroj frajli!
Biti slatkorečiv ili bombastičan?
Praviti se naivan, vickast ili biti mudar?
Sve uvijati u apstraktnu foliju
U jalovu žvaku –
U dečiju kaku?
Ili pucati iz patriotskih topova?

Tradiciju oponašati,
Kritičarima se udvarati,
Možda biti bogougodna Paraskeva,
Ili sonete pisati o *mrtvoj dragoj*?

Ali meni se hoće
Razbaštini te do gola,
Moja Gospo!

Zato, bez litanija!
Bez prenemaganja i žalopjki.
Dosta beše umiranja
Bez smrtnog ishoda
Međ našom vrstom,
Od prastarih vremena
Do digitalne ere.

Tražismo utehu i ganuće
Za privatne jade,
Kojima malo koji davež odole
Pa i ova ovde potpisana
Sa kricima i šaputanjima
Dođe sama sebi glave.

Zato priznajte, sestre i braćo,
Neki su to bolje kazali!
Sve drugo je gnjavaža
Reciklirati, reinterpetirati, repetirati...
Bum! Bum! Bum!
Završimo jednom taj žrtveni obred!

Svi moji gubici bili su tvoji trijumfi, Gospo,
Pa zašto više da se gnjavimo
Svodnice muza,
U mesečev purpur obučena
Kraljičino žezlo zavrljači
Daleko, daleko,
Od mene.

SUOČAVANJE

Ne znam kako sam ovolike godine
Izdržala da živim sa tobom?
Sa tvojim prevelikim zahtevima,
I ništa manjim očekivanjima.

Pod tvojim britkim jezikom
Isukanom mačetom
Uvek spremnom da zamahne
Prema meni.

Hranila si se
Mojim nevoljama i nedaćama,
Dok sam ja žudela za tvojim
Veličanstvenim darovima,
Zlatnicima u stisnutoj šaci.

Nije bilo mira među nama,
Nadmetale smo se u ljubavi i mržnji.
Ti si mi posipala so po ranama,
Ja sam se bacala kamenom na tebe.
Optuživale smo jedna drugu za oduzimanje života,
Dok nas je on nadletao poput kondora.

Ne znam kako sam uspela da izdržim
Da živim s tobom,
U sopstvenom telu
Sasvim naga.

Sa modricama na vratu.

DOSTA MI JE POEZIJE

*Ni ja je ne volim: ima stvari
važnijih od svih tih trica*
Merijen Mur „Poezija“

Dosta mi je više poezije!

Zasitila sam se,
Tvojih obmana i šarada.
Praznih reči što zvone
Kao čegrtaljke na vetru.

Dok nekome noge vire iz kontejnera
Ili voda kaplje sa stropa u šerpe i lonce.
A političari se šepure kao petlići,
Deklamuju i mudroslove
O dobrim namerama,
Obećavajući kule i gradove
Umnožavaju sopstvene bankovne račune.

Šta ti činiš za to vreme?
Ulepšavaš svoje staro lice
Liftinzima kratkoga daha,
Pumpajući ego
Goluzdravcima i šiparicama
Nevinih srca.

Podaješ se samozvanim prorocima
I mlohavim propovednicima,
Što busaju se u nacionalnu grud
Dok mrtvi mladići leže posvud.

Dokle će trajati ta tvoja igra
Plemenitih namera
I opasnih posledica, Gospo,
U kojoj uvek neko izvuče deblji kraj.

Računaš na nasleđe
Zlatni nakit i srebrni escajg?

Za malo tvoje utehe
Tražiš otvaranje utrobe,
– srce na dlan!
Za život posle života.

Njet.

ŠTA BI BILO DA TE NISAM SRELA, POEZIJO

Da li bi me zatekli
Savijenu nad koritom ili kolevkom,
Ili možda kako vozim tramvaj?
Učiteljica, bolničarka, prodavačica u kiosku,
Napirlitana oficiruća, sve sam to mogla biti.
Pralja, kuvarica, sobarica – to se podrazumeva
Rođenjem, kao i veštica na lomači,
Ili Šekspirova sestra koja ljušti jabuke u ostavi.

U provincijskom gradiću srećno udata žena (ako takve ima?)
Ili trovačica muževa koja trune u zatvoru.
Silovana na strnjici, u blatnjavom oboru,
Ili haustoru, hotelskoj sobi, na kancelarijskom stolu...
Ima nas toliko;
Oblasna lepotica sa krunom na glavi,
Pankerka sa ljubičastom ćubom,
Ili o gredu obešena seljanka
U štali međ dragim kravama?

Mogućnosti su tolike!
Preljubnica, anarhistkinja, alkoholičarka...

Sve sam to propustila, ili me je mimoišlo.
Dok sam pila tvoje mleko
I u tvojim cipelama hramala životom
Zavirujući u sve zemaljsko i vanzamaljsko;
U ljudske ponore, zverinjake i kokošinjce,
Modre noći i spavaće sobe.
Odevajući i razodevajući te
Skidala sam pozlatu s tvoga tela
Sve dok jezik nisam ogulila,

I postala tvoj prah i pepeo.